

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 527/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА, адвоката из ..., чији је пуномоћник Татјана Цветковић, адвокат из ..., против туженог ББ, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, на седници одржаној дана 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој парници надлежан је Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду се решењем П број 2234/16 од 07.03.2019. године, огласио стварно ненадлежним за постпање у овој парници, са налогом да се списи доставе привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио уступљену надлежност, већ је списе уз акт П број 4319/19 од 16.09.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према стању у списима, тужилац, који је по професији адвокат, против туженог поднео је предлог за извршење, са захтевом да се тужени обавезе да му исплати износ од 33.000,00 динара, које извршење је и одређено решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду И Ив. број 133/15 од 30.04.2015. године.

Одлучујући о приговору на решење о извршењу, Трећи основни суд у Београду је решењем И Ив бр. 133/15 од 18.04.2016. године, ставио ван снаге решење истог суда од 30.04.2015. године у делу којим је одређено извршење, са налогом да се даљи поступак настави као поводом приговора против платног налога и да се списи доставе парничном одељењу Трећег основног суда у Београду на даљи поступак. У даљој фази поступка, Трећи основни суд у Београду се решењем П број 2234/16 од 07.03.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници, са образложењем да се конкретан парнични поступак води по тужби адвоката, који је предузетник, у смислу члана 83. Закона о привредним друштвима, па како је тужени правно лице, те како је у

питању спор који је настао између парничних странака у обављању њихових привредних делатности, то је за одлучивање надлежан привредни суд.

Законом о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08...88/18) чланом 25. ставом 1. тачком 1. прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга, предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима насталим између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једно од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 22. став 2. истог закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак за који није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова) Привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора. Ово значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда, довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица, за стварну надлежност привредног суда неопходно је да буде испуњен и објективни критеријум, односно да се ради и о спору који је настао у обављању привредне делатности. Сходно претходно наведеном, без значаја је за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Београду чињеница да је тужилац по професији адвокат, с обзиром на то да се адвокат који самостално обавља адвокатску делатност не може сматрати предузетником у смислу члана 83. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ број 6/11...95/18). Ово из разлога што је чланом 83. ставом 2. наведеног закона прописано да се физичко лице уписано у посебан регистар, које обавља делатност слободне професије уређене посебним законом, сматра предузетником у смислу овог закона, ако је тим прописом то одређено. Адвокатска делатност регулисана је Законом о адвокатури, који закон, међутим, не прописује да адвокати своју делатност обављају у својству предузетника, из ког разлога тужилац има статус физичког лица, а за поступање у спору између физичког лица и правног лица не може бити надлежан привредни суд као суд посебне надлежности, већ је за поступање надлежан суд опште надлежности.

Како је тужбом постављен облигационоправни захтев, то је за поступање месно надлежан суд по пребивалишту, односно седишту туженог. Седиште туженог налази се у улици ... број .., у ..., Општина ..., па је сходно одредби члана 3. став 1. тачка 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13) за одлучивање у овој парници надлежан Трећи основни суд у Београду, из којих разлога је применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић